

Partiernes ordførere: Auken, Hans Toft, Holger Hansen, Gunner Baunsgaard og Gert Petersen.

Efter 1. behandling henvist til udvalget om fysisk planlægning.

Loven udgør et *led i en reform af planlægningslovgivningen* og vedrører især de administrative forhold i forbindelse hermed. Den igangværende reform af planlægningslovgivningen begyndte i 1969 med vedtagelsen af by- og landzoneloven, naturfredningsloven og flere andre love, der især vedrørte problemerne i det åbne land.

Loven om lands- og regionplanlægning vedrører den *overordnede planlægning*, der skal danne grundlaget for den nødvendige detailplanlægning i landets forskellige dele. Den vedrører derimod ikke den forenkling og modernisering af de mange spredte bestemmelser om primærkommunal byplanlægning og administration af enkeltsager, som er nødvendig for at opnå en decentralisering og rationalisering af planlægningen på det kommunale niveau. Forslag om en lovgivning på dette område forudsættes imidlertid at følge i det eller de kommende folketingsår, jfr. boligministerens bemærkninger ved lovforslagets fremsættelse.

Lovens *formål* er angivet i § 1, hvis indhold er følgende:

„§ 1. Ved en sammenfattende fysisk lands- og regionplanlægning tilstræbes at tilvejebringe grundlag for:

1) at landets areal- og naturressourcer udnyttes ud fra en samfundsmæssig helhedsvurdering, herunder med henblik på at fremme en ligelig udvikling i landet,

2) at arealanvendelsen fastlægges på en sådan måde, at forurening af luft, vand og jord samt støjulemper forebygges, bl.a. ved bedst mulig adskillelse af miljøbelastende aktiviteter og beboelse, og

3) at samordne de enkelte dispositioner inden for rammerne af den økonomiske samfundsplanlægning.“

De to former for planlægning (landsplanlægning og regionplanlægning) behandles derefter i hver sit kapitel.

Landsplanlægning omhandles i lovens kapitel 2 (§§ 2-5), hvoraf det fremgår, at det er boligministeren, der drager om-